

— SVETA —

Cecilija

ČASOPIS ZA DUHOVNU
GLAZBU

GLASILO INSTITUTA ZA
CRKVENU GLAZBU

Godište LIII Broj 4
Listopad - Prosinac 1983.
YU ISSN 002045

UREĐUJE:

Uredničko vijeće

GLAVNI I ODGOVORNI

UREDNIK:

Anđelko Milanović

TEHNIČKI UREDNIK:

Josip Korpar (tel. 271-676)

LEKTOR:

Josip Tandarić

NASLOVNA STRANA OMOTA:

Alfred Pal

ADRESA UREDNIŠTVA:

41000 Zagreb, Kaptol 29

IZDAVAČ:

HKD sv. Ćirila i Metoda

Trg kralja Tomislava 21

41000 Zagreb

GODIŠNJA PRETPLATA:

za tuzemstvo 500 din

za inozemstvo 30 \$

Pojedini broj: 125 din

ŽIRO RAČUN BROJ:

30102-678-448

BROJ I NAZIV DEVIZNOG

RAČUNA:

30101-620-16 Zagrebačka banka.

242-409-1010 Zagreb

Časopis izlazi četiri puta godišnje

SURADNJU SLATI NA:

Uredništvo »Sv. Cecilije«

Kaptol 29, 41000 Zagreb

RUKOPISI I FOTOGRAFIJE

se ne vraćaju

TISAK:

»ZRINSKI« — tiskarsko izdavač-
ki zavod, Čakovec

»Sv. Cecilija« oslobođena je pla-
ćanja poreza na promet rješe-
njem Republičkog sekretarijata
za prosvjetu, kulturu i fizičku
kulturu SRH, br. 229/1-1979. od
15. II. 1979.

Konstitucija o svetoj liturgiji

Uz 20. obljetnicu

Prvi koncilski dokument II. vatikanskog sabora bila je Konstitucija o sv. liturgiji »Sacrosanctum concilium«, prihvaćena i proglašena 4. prosinca 1963. Iako je na koncilima bio običaj da se najprije rasprave pitanja crkvene nauke, ovaj je put počelo s liturgijom budući da se koncilskim ocima svidio nacrt o obnovi liturgije. Drugi je razlog što je nakana koncila uputiti vjernike stvarnostima spasenja, koje se prvenstveno događa u Euharistiji. »Tako je Koncil započeo svoj prvi pristup i svoje prvo otvaranje: otvaranje Božjeg bogatstva koje Crkva posjeduje u svetoj liturgiji svemu narodu božjemu, pristupanje Crkve suvremenom čovjeku na tom području...« (T. Šagi-Bunić: Ali drugog puta nema, str. 37).

Konstitucija o svetoj liturgiji ima sedam poglavlja, a u šestom poglavlju govori o svetoj glazbi.

Općenito govoreći, konstitucija naglašava ministerijalnu funkciju glazbe u liturgiji. Gledana unatrag u papinskim dokumentima, za Pija X. ona je ponizna službenica (*humilis ancilla*), za Pija XI. najodličnija službenica (*nobilissima ancilla*), dok Pijo XII. upotrebljava pojam »kao suradnica« (*quasi administra*).

Dok je motuproprij Pija X. prožet oporim i strogim rječnikom naredaba i zabrana, konstitucija izriče svoju poruku na blagi način: »neka se«, »treba da se«, »preporučuje se« i slično. Možda se tu krije i ozbiljnija obaveza koja se radije prihvaća! Spomenimo još i to da svako poglavlje Konstitucije započinje tako da podsjeća kako se građa o kojoj će govoriti povezuje s misterijem spasenja u Isusu Kristu. Zato bismo smjeli reći da iz cijelog konteksta VI. poglavlja o svetoj glazbi izlazi da Crkva poštujući estetsku vrijednost svog pjevanja ipak naglašava bitnu vrijednost pjesme ukoliko je ona *sveti znak*. Taj znak otkriva nevidljivu stvarnost bogatstva vjere Kristove zaručnice. Stoga će se i naglasiti svrha svete glazbe: Božja slava i posvećenje vjernika, što je misao i Pija X. Izraz koji prožima VI. poglavlje jednostavno je »sveta glazba«. U 112. broju se i naglašava da će sveta glazba »biti to svetija što se tješnje poveže s liturgijskim činom«. Konstitucija spaja glazbu i riječ, jer glazba u liturgiji ne može biti autonomna umjetnost, već je organski vezana uz riječ, koju i posreduje. Još uvijek Crkva smatra gledajući na redosljed vrste glazbe, koralno, odnosno gregorijansko pjevanje na prvom mjestu, pa polifonu glazbu (br. 116), dok posebnu vrijednost daje pučkom pjevanju koje treba brižljivo njegovati (br. 118). Također se ne isključuje sekundarni doprinos instrumentalne glazbe (br. 120). Unutar njom evanđeoskom slobodom Konstitucija nas uvodi u susret Zaručnika i Zaručnice. Koliko smo u mogućnosti odmisлити stari juridički pristup i shvatiti novi — pokazat će budućnost.